

The background of the book cover is a photograph of a calm body of water under a dark, overcast sky. In the foreground, a small, square, concrete structure with a metal railing and a small window is partially submerged in the water. In the distance, a small sailboat is visible on the left, and a dark line of trees marks the horizon.

De Verdenking bij het Bommeer

THRILLER

bert otto

De verdenking bij Het Bommeer.

"Dit is een fictief werk. Tenzij anders aangegeven, zijn alle namen, personages, bedrijven, plaatsen, gebeurtenissen en incidenten in dit boek ofwel het product van de verbeelding van de auteur, ofwel fictief gebruikt. Elke gelijkenis met bestaande personen, levend of dood, of met werkelijke gebeurtenissen berust op puur toeval".

© Bert Otto

© Atelier117

www.bert-otto.com

Lettertype Garamond, Epub publicatie

Alle rechten voorbehouden.

Inhoud

V – De Waterkant.....	4
VI – De Nachttocht.....	5

V – De Waterkant

Wim zat opnieuw op het terras van Het Jachthouse, onder een grauwe hemel waar de zon zich had teruggetrokken; zelfs de geur van versgebakken pannenkoeken en de gedachte aan een koud blond biertje konden zijn aandacht niet afleiden van de USB-stick in zijn tas.

Hij had de bestanden laten analyseren door een medewerker van de DCMR in Rotterdam. De resultaten waren verontrustend: verhoogde concentraties cadmium en kwik in de bodem onder het Bommeer — ver boven de toegestane norm. Wat velen al vermoedden, werd nu bevestigd: het havenslib was geen gewone bagger, maar een ernstig milieudelict.

Wim liep naar binnen. Nel stond nerveus glazen te poetsen.

“Waarom heb je me nooit verteld dat je vroeger voor DeltaPortVastgoed werkte?”

Nel verstijfde. “Dat was lang geleden. Ik deed de administratie. Ik wist niet wat ze van plan waren.”

“Maar je wist ook van het tweede meetstation, in de Broeckpolder, waar nu de golfbaan is.”

Nel knikte langzaam. “Koen heeft me ooit verteld dat ze het station hebben laten verzinken. Letterlijk. Omdat de metingen te slecht waren. Ze wilden het gebied schoon verklaren.”

Wim voelde woede opborrelen. “En Cor kwam daarachter.”

“Hij kwam hier vaak. Vroeg naar oude vergunningen. Ik heb hem nog gewaarschuwd.”

“Te laat.”

Nel keek hem aan. “Denk je dat ze hem iets hebben aangedaan?”

Wim zweeg. Ze wist het antwoord al.

VI – De Nachttocht

Die avond voeren Wim en Jan-Willem opnieuw het meer op. De lucht was zwaar, de wind stil. Ze gingen voor anker bij het meetstation, waar Jan-Willem eerder de koker had gevonden.

Onder water filmde Jan-Willem de structuur. Het was groter dan verwacht — een betonnen capsule, deels bedekt met slib. Op één wand stond een logo: “DeltaPort Infra – 1974”.

Binnenin vonden ze een vrij grote metalen kast, afgesloten met een roestige ketting. Jan-Willem brak hem open. Er lagen dozen vol papieren, met stempels van de gemeente Vlaardingen. Rapporten, kaarten, correspondentie. Alles wees op één ding: Het Bommeer en de aangrenzende polder waren ernstig vervuild — en dat was jarenlang verzwegen.

Terug aan wal bekeek Wim de documenten. Eén brief sprong eruit: “Aan Wethouder De Bruin – Betreft: verdoezeling meetresultaten – Ondertekend: M. de Groot.”

Wim keek naar Jan-Willem. “Nel heeft dit ondertekend.”

“Ze was betrokken,” zei Jan-Willem zacht. “Maar misschien niet vrijwillig.”

Wim knikte. Hij wist wat hem te doen stond. De volgende ochtend zou hij De Bruin confronteren. Maar eerst moest hij Nel spreken — en haar vragen waarom ze haar eigen naam onder een document had gezet dat Cor in gevaar bracht.

Nel zat in de opslagruimte achter het haventje, zittend op een kruk, haar handen trillend om een kop thee.

“Je hebt het ondertekend,” zei Wim zacht.

Nel knikte. “Ze dwongen me. DeltaPortVastgoed had documenten van mijn vader — oude schulden, vergunningen die nooit verlengd zijn. Ze zeiden dat ze alles openbaar zouden maken. Ik had geen keus.”

“En Cor?”

“Ik heb hem gewaarschuwd. Maar hij was vastbesloten. Hij zei: ‘Als ik verdwijn, zorg dan dat iemand weet waarom.’”

Wim voelde de zwaarte van die woorden. Cor had zijn leven geriskeerd voor de waarheid. En nu lag het aan hem om die waarheid te onthullen.